

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 22ας Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-12/89 (αίτηση του Bundessozialgericht για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Antonio Gatto κατά Bundesanstalt für Arbeit ⁽¹⁾

(Κοινωνική ασφάλιση — Δικαίωμα για οικογενειακές παροχές στην περίπτωση που η εσωτερική νομοθεσία της χώρας απασχολήσεως προβλέπει ότι οι απαιτούμενες προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν εντός του εδάφους της)

(90/C 85/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-12/89 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundessozialgericht προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ του Antonio Gatto, κατοίκου Radolfzell, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και του Bundesanstalt für Arbeit, με έδρα τη Νυρεμβέργη, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 74 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε και εκσυγχρονίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 του Συμβουλίου ⁽³⁾, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, F. A. Schockweiler και M. Zuleeg, πρόεδρους τμήματος, T. Koormans, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 22 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, έχει την έννοια ότι όταν η νομοθεσία του κράτους μέλους που χορηγεί ορισμένα οικογενειακά επιδόματα προβλέπει, ως προϋπόθεση για τη χορήγηση των εν λόγω επιδομάτων, ότι το μέλος της οικογένειας του εργαζομένου έχει τεθεί, ως άνεργος, στη διάθεση του φορέα απασχολήσεως του τόπου εντός του οποίου εφαρμόζεται η εν λόγω νομοθεσία, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι συντρέχει όταν το μέλος της οικογένειας έχει τεθεί, ως άνεργος, στη διάθεση του φορέα απασχολήσεως του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 43 της 22. 2. 1989.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 230 της 22. 8. 1983, σ. 6.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Μαρτίου 1990

στην υπόθεση C-320/81: Acerbis και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προσαρμογή του διορθωτικού συντελεστή)

(90/C 85/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-320/81, S. Acerbis και λοιποί, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενοι και εκπροσωπούμενοι από τους C. Ribolzi και G. Marchesini, δικηγόρους στο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Ιταλικής Δημοκρατίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Victor Biel, 18A, rue des Glacis, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Fabro), που είχε ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητήθηκε από το Δικαστήριο, αφενός, να ακυρώσει την εκκαθάριση των αναδρομικών ποσών επί των μισθών τα οποία οφείλονταν κατόπιν της αναθεώρησης του διορθωτικού συντελεστή την 1η Ιουλίου 1980, λόγω μη εφαρμογής του ενδεδειγμένου διορθωτικού συντελεστή και, αφετέρου, να αναγνωρίσει ότι τα κοινοτικά όργανα ήταν υποχρεωμένα να προβούν σε νέα εκκαθάριση των εν λόγω αναδρομικών ποσών εφαρμόζοντας κατάλληλο διορθωτικό συντελεστή, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, T. Koormans και M. Diez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Μαρτίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 26 της 3. 2. 1982.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 26ης Ιανουαρίου 1990

στην υπόθεση C-286/88 (αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale της Λομβαρδίας): Falcicola Angelo SpA κατά Δήμου της Παβίας ⁽¹⁾

(Σύμφωνο εθνικού νόμου με το κοινοτικό δίκαιο)

(90/C 85/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου)

Στην υπόθεση C-286/88, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale της Λομβαρδίας προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της δια-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 285 της 9. 11. 1988.

φοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ της επιχειρήσεως Falciola Angelo SpA και του Δήμου της Παβίας, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 5, 117 και 189, τρίτο εδάφιο, της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, Sir Gordon Slynn, Κ. Ν. Κακούρη, F. A. Schockweiler και M. Zuleeg, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε, στις 26 Ιανουαρίου 1990, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale της Λομβαρδίας.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 23ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-385/89 R: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων — Εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών)

(90/C 85/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-385/89 R, Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Σταυρόπουλος, Η. Λάιος, Μ. Τσοτσάνης, Ι. Μαγουλάς) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Booss, Τ. Χριστοφόρου και Μ. Πατακιά), που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 89/627/ΕΟΚ της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 1989 σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών που αφορούν τις δαπάνες που έχουν χρηματοδοτηθεί από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1987 (1), ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε, στις 23 Φεβρουαρίου 1990, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Καταργεί τη δίκη.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. L 359 της 8. 12. 1989, σ. 23.

Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 29 Δεκεμβρίου 1989

(Υπόθεση C-385/89)

(90/C 85/10)

Η Ελληνική Δημοκρατία, νομίμως εκπροσωπούμενη από τους Κωνσταντίνο Σταυρόπουλο, νομικό συνεργάτη της ειδικής νομικής υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, Ηλία Λάιο, νομικό συνεργάτη του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Μελέτη Τσοτσάνη, νομικό του Υπουργείου Γεωργίας, με τόπο επιδόσεων στην έδρα του Δικαστηρίου την πρεσβεία της Ελλάδας στο Λουξεμβούργο (οδός Val Ste Croix 177), άσκησε στις 29 Δεκεμβρίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την απόφαση 89/627/ΕΟΚ της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 1989 σχετικά με την εκκαθάριση λογαριασμών των κρατών μελών που αφορούν τις δαπάνες που έχουν χρηματοδοτηθεί από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1987 (1), κατά τους τομείς που προσβάλλονται στο σύνολό τους με την παρούσα προσφυγή.
2. Να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει τους ακόλουθους γενικούς λόγους ακυρώσεως:

1. Παράβαση ουσιαδούς τύπου, άλλως παράβαση των συνθηκών ή οποιουδήποτε κανόνα κοινοτικού δικαίου εν γένει λόγω των επιφυλάξεων που διατυπώνονται στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης.
2. Έλλειψη αιτιολογίας, άλλως ανεπαρκής αιτιολογία, παράβαση της συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα του κοινοτικού δικαίου ή γενικών αρχών δικαίου ή άλλως πλάνη περί τα πράγματα.
3. Παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 (2) και εσφαλμένη ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού αυτού.
4. Πλάνη περί τα πράγματα.
5. Υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής.
6. Παράβαση των γενικών αρχών της απαγορεύσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού και της θεμιτής εμπιστοσύνης.

Η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει επίσης μια σειρά ειδικών λόγων ακυρώσεως, που αφορούν συγκεκριμένα σημεία της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

(1) ΕΕ αριθ. L 359 της 8. 12. 1989, σ. 23.

(2) ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.